

kalejdoskop Kulturalny

Pismo uczniów Gimnazjum nr 1 im. Juliusza Słowackiego w Myślenicach

Świąteczne życzenia od „Kalejdoskopu”

Świąteczne życzenia w różnych językach

Wigilia to nie jest czas, gdy jest prezentów moc Wigilia to nie jest czas, gdy potraw sto na stole Wigilia to przepiękny czas, Bożonarodzeniowy czas, Gdy siedzimy wszyscy w kole, i MAMY bliskich przy stole. Spokojnych i zdrowych Świąt!

Szczęśliwych, kojących, przeżytych w zgodzie ze światem i z sobą samym, pełnych życia i miłości świąt Bożego Narodzenia-
Ευτυχισμένους, καταπραϋντικό, ζούσαν σε αρμονία με τον κόσμο και με τον εαυτό του, σφύζει από ζωή και αγάπη Χριστούγεννα

(grecki)

Wiary, co góry przenosi, nadziei, która nie gaśnie, miłości w każdej ilości od Bożej Dzieciny-

La foi qui déplace les montagnes, espoir qui ne s'éteint jamais l'amour dans n'importe quelle quantité de l'enfant de Dieu

(francuski)

Pokój zamieszka, kiedy Pan przybędzie. W adwentowej refleksji, w skupieniu przy konfesjonale, w ciszy wyczekiwania na wigilijną gwiazdę, do gorące-go i otwartego serca niech przyjdzie Pan i umocni nas swoim pokojem, byśmy go mogli rozdawać wszędzie tam, gdzie niepokój. Błogosławionych świąt Bożego Narodzenia.-

Double dwell, when the Lord will come. The Advent reflection intently at the confessional, in silence waiting for the Christmas star, a hot and open heart, you let him come and strengthen us with His peace, we can distribute it wherever anxiety. Blessed Christmas.

(angielski)

Aby przy świątecznym stole nie zabrakło światła i ciepła rodzinnej atmosfery, a Nowy Rok niósł ze sobą szczęście i pomyślność.-

Para la mesa de fiesta no corra la luz y el calor de un ambiente familiar, y el Año Nuevo llevado consigo la felicidad y la prosperidad.

(hiszpański)

Bóg się rodzi dla nas wszystkich, w stajni płacze tak ukradkiem. Znow odwiedzi swoich bliskich, i podzieli się opłatkiem.-

Deus nasce para todos nós no celeiro chorando tão sub-repticiamente. Mais uma vez visitar os seus entes queridos, e dividir o wafer.

(portugalski)

Cicha noc, święta noc, jakież w tobie dzisiaj cud, w Betlejem dziecina Święta wznosi w górę swe rączęta błogostawi lud. Radosnych Świąt.-

Stille Nacht, Was dir heute ein Wunder Baby in Bethlehem Heilige heilige Nacht erhebt seine Hände, um die Menschen zu segnen. Frohe Weihnachten.

(niemiecki)

Kiedy jasna gwiazdka błysnie Niech Ci serce radość ściśnie Niech choinka jasno świeci Niech nadziei płomień wznieci Niech kolęda zabrzmi w koło Niech świat śmieje się wesolo Będzie miło i serdecznie A Twe szczęście niech trwa wiecznie.-

Quando la brillante stella lampeggia Lasciate che il vostro cuore sprema gioia Lasciate che l'albero di Natale brilla Lasciate che la speranza fiamma kindle

Lasciate carol suono nel prossimo Lascia che il mondo ride allegramente Sarà bello e caldo E lasciare che la tua felicità dura per sempre.

(włoski)

I znowu zima, znowu są Święta, a każdy Święta dobrze pamięta, więc znowu z serca płyną życzenia zdrowia, szczęścia i powodzenia.-

In spet, zima je božič še enkrat, in vsak božič spomni dobroTorej, še enkrat izhajajo iz želje srca zdravje, srečo in uspeh.

(słoweński)

Opracowała: MAGDALENA BARAN

Boże Narodzenie w Polsce dawniej i dziś

DZIEŃ NARODZENIA CHRYSYDUSA

Dla chrześcijan, nie znających dokładnej daty narodzin Zbawiciela, data ta miała znaczenie symboliczne. Chrystus - Światłość przychodząc na świat przewyciężył ciemności grzechu, podobnie jak światło słońca coraz dłuższego dnia przewycięża ciemności nocy. Inna tradycja opierająca się na apokryfach Nowego Testamentu mówi, że poczęcie Chrystusa dokonało się 25 marca, zatem święto Jego narodzin musi przypadać 25 grudnia.

NAJSTARSZE WIERZENIA ZWIĄZANE Z WIGILIĄ

W Polsce Dzień Bożego Narodzenia i wigilia zawierają wiele wzajemnie przeplatających się wątków i obrzędów pogańskich i chrześcijańskich. Jednym z nich było przekonanie, iż wigilijną nocą ziemia otwiera się i ukazuje zawarte w niej skarby, w lesie zakwitają paprocie, drzewa owocowe wydają owoce, budzą się zwierzęta leśne i pszczoły w ulu - wszystko po to, by uczcić narodzenie Jezusa.

* Wierzono, że w tę jedną noc zwierzęta mówią ludzkim głosem.

*Należało tego dnia wcześniej rano wstać, aby przez cały rok mieć dobre samopoczucie, w ciągu dnia nie wolno było się położyć, aby nie spowodować chorób, a w lecie "położenia się zboża".

*Pod żadnym pozorem nie należało pożyczać niczego sąsiadom, bowiem mogłoby to spowodować utratę mienia.

* Dzień wigilijny należało spędzić w zgodzie i życzliwości, a wszelkie urazy powinny być wybaczone, tak aby nowy rok można było przeżyć w pokoju.

PRZYGOTOWANIA DO WIECZERZY

Już kilka dni przed wigilią przygotowywano potrawy. Strojono także domy, izby i obejścia. Jednym z najbardziej znanych elementów wigilijnej "dekoracji" były snopy zboża, słoma, siano i ziarna zbóż. W zależności od regionu umieszczano je w różnych miejscach: w kącie izby, pod stołem, wieszano pod sufitem, rozkładano na podłodze. Siano kładziono grubą warstwą na stole, który przykrywano białym obrusem (zwyczaj ten do dziś utrzymał się w wielu domach). Innym elementem świątecznego wystroju były dekoracje z zielonych gałęzi. Zwyczaj ten poprzedził choinki. Gałęziami sosnowymi, świerkowymi czy jodłowymi przystrajano drzwi domów, płoty, obory, stodoły. Dekorowano nimi także wnętrza domów, zwłaszcza obrazy z wizerunkami świętych. Inny sposób dekoracji zielonymi gałęziami to tzw. podłaźniki zwane też połaźnikami, podłaźniczkami, jutką, wiechą, sadem rajskim lub bożym drzewkiem. Gałąź na podłaźnik musiała być zerwana wcześniej rano. Ten z gospodarzy, który pierwszy wniósł rozwidloną gałąź do domu miał nadzieję na dobry urodzaj. Podłaźnik wnoszono w ciszy i skupieniu, aby nie uronić nic z jego magicznej mocy. Podłaźnik przystrajano jabłkami orzechami, nasionami lnu i łańcuchami ze słomy, ozdobami z opłatka.

Z podłaźnikami związane były różne wierzenia. Im piękniejsza gałąź, tym większe dostatki i pomyślność dla domu, a zwłaszcza dziewczyn, które go stroiły. Pozostałości po podłaźnik: skorupki orzechów, wyschnięte gałązki, opłatki przechowywano jako antidotum na złe uroki.

*Przy stole pozostawiano wolne miejsce dla wędrowca.

*Liczba uczujących musiała być parzysta, w innym wypadku komuś z uczestników groziło nieszczęście.

* Każdy uczestnik wigilijnej wieczerzy musiał skosztować każdej z podanych potraw, a jeśli trzeba było szybko i do tego bez odpoczynku, bowiem ten kto przerwał jedzenie mógł nie dożyć następnej wigilii.

WRÓŻBY WIGILIJNE

* Od Bożego Narodzenia do Trzech Króli obserwowano pogodę i te 12 dni miało odpowiadać pogodzie każdego z miesięcy.

*Najlepiej jak w wigilię niebo było wygwieżdzone. Mówiono wtedy że kury będą się dobrze niosły, a krowy dobrze doły.

*Szron przepowiadał rok urodzajny, podobnie jak duże sople, czy cisza i spokój na dworze.

* Rzucano do pułapu groch i kutie. Im więcej grochu lub pszenicy przyczepiło się tam, tym większy miał być zbiór. Z długości wyciągniętego spod obrusa siana wróżono urodzaj lnu.

*Panny wróżyły sobie zamążpójście m.in. liczyły narąbane drwa przyniesione do izby (para, nie para), podobnie kołki w płocie i liście. Nasłuchiwały też z której strony pies zaszczeka (z tej miał przybyć kawaler). Wigilii panny wyciągają żdźbło spod obrusa, aby dowiedzieć się czegoś więcej o swojej przyszłości: zielone, krótkie żdźbło oznacza rychłe i szczęśliwe małżeństwo, różne odcienie szarości wróżą trudności w znalezieniu męża.

*Sny tej nocy miały się spełnić całkowicie.

*Kto chciał być zdrowy ten mył się przed wigilią w wodzie, do której wrzucano pieniądze.

*Resztki siana spod stołu zbierano by w potrzebie okładać nim chorych.

*Podobnie jak większość potraw karp ma swoją symboliczną wymowę: jeżeli ma dużo łusek, gospodarze się wzbogacą, jeśli pływa szybko - nadchodzący rok będzie dla nich pomyślny. Wierzenia te wywodzą się z najdawniejszych czasów i niewiele mają wspólnego z chrześcijaństwem.

Boże Narodzenie w Polsce dawniej i dziś (c.d.)

HISTORIA WIGILI

Wigilia (łac. Vigilia) oznacza czuwanie, straż nocną, wartę. Jest to czas oczekiwania na narodzenie Chrystusa. Data świąt Bożego Narodzenia w pierwszych wiekach chrześcijaństwa była różna, a wynikało to ze sporów o dzień narodzin Jezusa. I tak Boże Narodzenie obchodzono 2 stycznia, 28 maja, 6 stycznia. Ostatecznie hierarchowie kościoła ustalili: dzień narodzin Chrystusa to 25 grudnia, a dzień poprzedzający - 24 grudnia, to wigilia.

Poprzedniego dnia obowiązywał post i przez całą noc oczekiwano na uroczystość wigilijną, spędzając czas na wspólnej modlitwie. W Polsce wigilia weszła na stałe do tradycji dopiero w XVIII wieku.

Kiedy zaświeciła pierwsza gwiazda wspólnie zasiadano przy stole przykrytym białym obrusem, pod którym znajdowało się siano. W czterech kątach izby znajdowały się snopy zboża. Gdy zaś pojawiła się pierwsza gwiazdka domownicy łamali się opłatkiem i składali sobie życzenia.

Po skończonej wigilii, kiedy wszyscy najedli się do syta, kiedy dopełniono wszystkich zwyczajów, kiedy nacieszono się prezentami, nadchodziła pora Pasterki czyli nocnej mszy. Punktualnie o północy całymi rodzinami spieszono do kościoła by powitać nowo narodzone dziecko.

WIECZERZA

Najważniejszym momentem wigilii była i jest wieczerza. Pora rozpoczęcia: pojawienie się pierwszej gwiazdki na niebie. To na pamiątkę betlejemskiej gwiazdy, która wskazywała pastuszkom drogę do stajenki, miejsca narodzenia Dzieciątka. Zgromadzeni domownicy odmawiają pacierz, modlitwę za zmarłych, po nim chwila milczenia. Według wierzeń dusze zmarłych krewnych przychodzą wtedy, by zacząć wilię ze wszystkimi.

Następnie dzielimy się opłatkiem. Kiedyś łamanie się opłatkiem zapoczątkowywał ojciec, matka lub osoba najstarsza w rodzinie. Przy łamaniu się opłatkiem należało swoich rodziców i dziadków ucałować w rękę.

Na stole wigilijnym powinno znajdować się co najmniej dwanaście potraw, bo tyluż było apostołów i tyle jest miesięcy w roku. Do II wojny światowej potraw musiało być koniecznie nie do pary 5, 7, lub 9. Parzysta liczba miała przynieść niepowodzenie w gospodarstwie. Należało spróbować wszystkich przygotowanych potraw bez odkładania łyżki.

Do najpospolitszych dań wigilijnych należało i należy: barszcz, groch, fasola, grzyby, ziemniaki, wszelkiego rodzaju kasze podawane z sosem grzybowym, gołąbki z farszem, pierogi z kapustą i grzybami. Najważniejszą potrawą jest kutia z gotowanej pszenicy doprawiana makiem, miodem i orzechami. Obowiązkowo podaje się śledzie. Wszystkie potrawy są postne, a powinny składać się z "wszystkiego co w polu, sadzie, ogrodzie, lesie i wodzie" czyli z potraw zbożowych, warzyw, owoców, orzechów, miodu i ryb.

CHOINKA

Trudny do ustalenia jest fakt, od kiedy iglaste drzewko zaczęło kojarzyć z obchodami świąt Bożego Narodzenia. W wielu religiach drzewo iglaste, było symbolem życia, odradzania się, i trwania. Istnieją próby biblijnego uzasadnienia zwyczaju występowania bożonarodzeniowego drzewka, brak jednak jednoznacznych źródeł rękopiśmiennych.

Zwyczaj dekorowania choinki stał się powszechnym zwłaszcza w mieszczańskich rodzinach niemieckich i austriackich w XIX wieku. Później zwyczaj przyjął się także w pozostałych krajach, zarówno w rodzinach katolickich, jak też protestanckich.

Dopiero w XIX wieku zaczęto na szczycie drzewka umieszczać gwiazdę betlejemską. Zawieszanie jabłek może odwoływać się do biblijnego jabłka Adama i Ewy. Oświetlenie choinkowe wskazuje zapewne na Chrystusa, który przyszedł na świat jako "światło", a zielone drzewko iglaste symbolizuje prawdopodobnie Chrystusa - źródło wszelkiego życia.

Choinka pojawiła się w Polsce dopiero w wieku XIX za sprawą kolonistów niemieckich osiedlających się na naszych terenach podczas zaborów. Później zwyczaj ten przyjęty został przez polskich mieszczan i inteligencję. Na wsi choinki pojawiły się dopiero w okresie międzywojennym (Polska południowa i centralna).

Początkowo przystrajano ozdobami naturalnymi: jabłuszkami, pierniczkami, orzechami, ozdobami ze słomy i papieru. Sztuczne bombki i dekoracje wyparły jednak ten piękny zwyczaj.

Boże Narodzenie w Polsce dawniej i dziś (c.d.)

KOLEĐY

Nierozłącznym elementem Świąt Bożego Narodzenia jest kolęda. Nazwa kolęda pojawiła się dawno temu. Wywodzi się ona od słowa "calendae", tak bowiem Rzymianie nazywali początek każdego miesiąca. Owe kalendy, szczególnie styczniowe, czyli noworoczne, obchodzili bardzo radośnie, bawili się, śpiewali, składali sobie życzenia i obdarowywali prezentami. Kościół katolicki zniósł stary, pogański zwyczaj obchodzenia kalend, zachowała się jednak tradycja śpiewania pobożnych pieśni, stawiących narodziny Chrystusa, odwiedzania się w domach, kupowania świątecznych podarunków. W ten sposób do języka naszych dziadków weszło łacińskie słowo "calendae" czyli kolęda.

PREZENTY

Wigilijny zwyczaj obdarowywania się prezentami początek swój bierze jeszcze z rzymskich Saturnaliów. W późniejszych wiekach przez Kościół został nazwany Gwiazdka, gdyż prezenty wręczano, gdy na niebie zauważono pierwszą gwiazdę. Owa gwiazdę utożsamiano z Gwiazdą Betlejemską. Ponieważ ta część wieczoru wigilijnego najbardziej zainteresowane były dzieci, nic zatem dziwnego, że to one z niecierpliwością wypatrywały pierwszej gwiazdki na niebie.

Spacerem po najpiękniejszych miastach - Glasgow

GLASGOW

Glasgow, największe miasto Szkocji, usytuowane jest nad rzeką Clyde. Jego nazwa pochodzi prawdopodobnie od celtyckiego słowa Glas-cu, czyli "ukochane, zielone miejsce".

Początki miasta związane są z założeniem (przypuszczalnie w VI wieku) biskupstwa, odnowionego przez Dawida I na początku XII stulecia. Prawa miejskie uzyskało ok. 1178 roku. Od XVIII wieku stało się ważnym ośrodkiem przemysłowym, a jego szczególny rozkwit miał miejsce w XIX stuleciu.

Glasgow to nie tylko miasto przemysłowe, ale także ośrodek kulturalny i uniwersytecki o tradycjach sięgających XV wieku. Na uwagę załuguje również miejska zabudowa, którą tworzą XVIII-wieczne magazyny i składy Merchant City oraz obiekty wokół George Square wybudowane w okresie wiktoriańskim.

Merchant City

Sieć ulic ciągnących się na wschód od ratusza tworzy Merchant City (Miasto Kupców), historyczną dzielnicę, w której znajdowały się niegdyś magazyny i rezydencje miejscowych przedsiębiorców handlujących tytoniem, cukrem i bawełną. Obecnie na tym obszarze mieszczą się liczne bary, restauracje i lokale rozrywkowe.

Na placu stoi renesansowy ratusz (City Chambers) - siedziba władz miasta. Pośrodku placu znajduje się kolumna z pomnikiem Waltera Scotta. Monument otaczają wizerunki słynnych osobistości, poczynając od królowej Wiktorii po szkockich bohaterów narodowych (Jamesa Watta i Roberta Burnsa).

Katedra św. Mungo

Średniowieczna katedra została prawdopodobnie zbudowana na grobie patrona i legendarnego założyciela Glasgow, św. Mungo, w pobliżu VII wiecznego kościoła. Świątynia, jest jedyną w Szkocji katedrą wzniesioną przed reformacją, która przetrwała do dzisiaj bez większych zniszczeń.

Burrell Collection

Bogaty zbiór dzieł sztuki, który zgromadził w ciągu swojego życia zamożny armator sir William Burrell, jest udostępniany publiczności od 1983 roku. Kolekcja zawiera: rzeźby i zabytki antyczne (m.in. wazę pochodzącą z willi Hadriana w Tivoli), eksponaty sztuki orientalnej (chińskie naczynia, wazy z dynastii Ming), kolekcje gobelinów (arrasy z XV i XVI wieku) oraz zbiory średniowiecznej i nowożytnej sztuki europejskiej obejmujące wyroby ze szkła, srebra, tkaninę i rzeźbę.

Muzeum i Galeria Sztuki Kelvingrove

Muzeum mieści się w zamku wzniesionym dzięki darowiznom lokalnych przemysłowców. Ceglany budynek zwieńczony wieżyczkami stanowi przykład potęgi i bogactwa XIX-wiecznego Glasgow.

Bogate zbiory muzeum prezentują ekspozycje poczynając od historii naturalnej, poprzez zbiory europejskiej i szkockiej broni, wystawy przemysłowe, a także egipskie mumie. Placówka gromadzi także dzieła sztuki takich twórców jak: Charles Rennie Mackintosh i jemu współczesnych, w tym tzw. "Chłopców z Glasgow" - grupy artystów tworzących w latach 80-tych XIX wieku.

Galeria Sztuki Nowoczesnej

Gallery of Modern Art mieści się, przy Royal Exchange Square, w gmachu zbudowanym w 1780 roku dla Williama Cunninghamea, potentata w handlu tytoniem. Następnie budynek był siedzibą Royal Exchange (Giełdy Królewskiej) oraz miejskiej biblioteki. W szczycie klasycystycznego obiektu znajduje się lustzana mozaika, która jest przykładem tzw. stylu Glasgow.

Ogród Botaniczny

Zaciszną oazę ogrodu botanicznego tworzą tropikalne palmy, kaktusy, paprocie i egzotyczne drzewa owocowe oraz wijące się alejki spacerowe nad brzegami rzeki Kelvin. W centrum ogrodu znajduje się masywna, szklana oranżeria, Kibble Palace, zwieńczona kopułą

People's Palace and Glasgow Green

Glasgow Green jest najstarszym publicznym parkiem w Wielkiej Brytanii, założonym w 1178 roku. W jego centrum znajduje się People's Palace (Pałac Narodu), w który mieści się muzeum historii społecznej i dziejów klasy robotniczej. W pobliżu pałacu, wśród tropikalnych drzew Ogródów Zimowych, można posłuchać koncertów muzycznych lub odpocząć w okolicznych kawiarniach.

Spacerem po najpiękniejszych miastach - Edynburg

Edynburg to nie tylko stolica Szkocji, lecz także siedziba tutejszego parlamentu. Jako stolica miasto to funkcjonuje od 1437 roku. Ponadto jest to także miasto uniwersyteckie, w którym działają obecnie cztery uniwersytety. Jest to siódme pod względem wielkości miasto w Wielkiej Brytanii. Edynburg słynie między innymi z corocznych imprez oraz festiwali. Do najbardziej znanych należy zaliczyć przede wszystkim Edinburgh International Festival oraz Fringe - są to festiwale teatralne, a także Military Tattoo, czyli występy orkiestr wojskowych.

wszystkim Edinburgh International Festival oraz Fringe - są to festiwale teatralne, a także Military Tattoo, czyli występy orkiestr wojskowych.

W centrum Edynburga znajduje się Stare Miasto oraz Nowe Miasto. Old Town stanowi najstarszą dzielnicę miasta, która była budowana już od czasów średniowiecznych. Z kolei New Town powstało w XVIII wieku jak bogata dzielnica, na którą składały się głównie rezydencje, banki oraz urzędy. Nowe Miasto to przede wszystkim zabudowa posiadająca niezwykle wygodne, szerokie ulice. Pomędzy Starym

oraz Nowym Miastem znajduje się teren parkowy, nazywany Princes Street Gardens.

Na południe od centrum mieści się wspomniana już okolica uniwersytecka. Z kolei nieco dalej od centrum miasta przeważa głównie zabudowa mieszkaniowa. Stare Miasto stanowi serce średniowiecznego miasta. Znajdują się tutaj liczne, historyczne zabytki, do których z całą pewnością należy zaliczyć Zamek, Katedrę St Giles oraz Pałac Holyrood. Royal Mile to główna ulica starówki, łącząca ze sobą dwie rezydencje Edynburga. Turyści z kolei najchętniej odwiedzają w tym mieście tak zwaną "Królewską Milę".

Nowe Miasto wybudowane zostało głównie jako swego rodzaju odpowiedź na panujące wówczas warunki w Starym Mieście, które było wtedy pozbawione kanalizacji, wybuchały tam również liczne pożary, głównie ze względu na zbyt wąskie uliczki. W związku z tym w Nowym Mieście wybudowano bardzo szerokie ulice, przestronne, charakteryzujące się głównie stylem gregoriańskim. W samym centrum znajduje się tutaj ulica George Street, posiadająca liczne, sztywne sklepy oraz restauracje, składające się na wysoki prestiż całej okolicy.

Byliśmy w teatrze... „Karnawał” Mrożka

Sławomir Mrożek

ur. 29 czerwca 1930, zm. 15 sierpnia 2013 roku. Prozaik, dramaturg, rysownik, publicysta, krytyk teatralny, autor scenariuszy i reżyser filmowy – to wszystko Mrożek. Jeden z najpopularniejszych polskich twórców i jeden z niewielu naprawdę znanych w świecie; jego sztuki grywane są od Kostaryki po Syberię. Od kilkudziesięciu lat zadomowiony w polskiej wyobraźni zbiorowej. Jego nazwisko stało się hasłem zrozumiałym wszędzie tam, gdzie trzeba podkreślić jakiś szczególny nonsens: mawia się wtedy, że „to jak z Mrożka”.

Karnawał czyli pierwsza żona Adama

W dniu 23 listopada 2013 roku udaliśmy się do teatru im Juliusza Słowackiego w Krakowie na spektakl „Karnawał czyli pierwsza żona Adama” Sławomira Mrożka w reżyserii Bogdana Cioska. Sztuka opowiada o tajemnicach i walkach ptcy oraz kondycji współczesnego człowieka. Akcja rozgrywa się na tle barwnych i ciekawie wykonanych dekoracji, które wprowadzają w nastrój poszczególnych scen. Na nietypowy karnawał w czerwcu przybywa biblijny Adam ze swoją drugą żoną, Ewą, Szatan, Biskup, Prometeusz, Goethe i Margarita. Niespodziewanie pojawia się też Lilith ekscentryczna i nieposkromiona pierwsza żona Adama, która obiera sobie za cel zniszczenie związku swojego „eks” z Ewą, przy czym uwodzi wszystkich mężczyzn obecnych na przyjęciu. Na scenie przewijają się też tematy zdrady, stosunku do religii, radzenia sobie ze śmiercią i życiem. Sztuka bawi, ale również zmusza do refleksji. Autor w mistrzowski sposób połączył stare legendy hebrajskie z współczesną rzeczywistością. Aktorzy bardzo dobrze wypełnili swoje zadanie, za co zostali nagrodzeni gromkimi oklaskami. Muzyka dopełniła całość. Szczególnie zachwycająca była ostatnia pieśń Lilith, wykonana sopranem po włosku, która okazała się doskonałą puentą spektaklu.

Opracowała: MAGDALENA BARAN

Filmy, które warto obejrzeć

tytuł: „To właśnie miłość”

reżyser: Richard Curtis

występują: Hugh Grant, Liam Neeson, Colin Firth, Bill Nighy, Rowan Atkinson, Alan Rickman, Emma Thpson, Keria Knightley i Martine McCutcheon

opis:

Co łączy premiera Anglii, podstarzałego gwiazdora, zdradzaną żonę, nastolatka i owdowiałego pisarza? Potrzeba miłości! 10 historii ludzi, którzy na różny, często skomplikowany sposób poszukują miłości. W świątecznej atmosferze, pełnej humoru, aczkolwiek wzruszającej przedstawione są ich zmagania z rzeczywistością. Pełen uczuć w obsadzie gwiazd światowego kina jest doskonałym sposobem na rodzinne spędzenie wieczoru.

tytuł: „Poradnik pozytywnego myślenia”

reżyser: David O. Russel

występują: Bradley Cooper, Jenifer Lawrence, Robert De Niro, Jacki Weaver, Chris Tucker

opis:

Zabawna historia konfrontacji dwójki ekscentryków. On- chce zacząć wszystko od nowa, według filozofii „pozytywnego myślenia”. Ona- pesymistycznie nastawiona tancerka z bagażem złych doświadczeń. Początkowo niechęć, przeradza się w niespodziewaną więź, która zmienia każdego z nich. Mądra, dobrze wykonana opowieść o życiu, w świetnej obsadzie. Zmusza do refleksji, ale i do śmiechu. Bardzo interesujący film!

Lodowisko

Czasem kiedy szłam naszym rynkiem myślałam jak fajnie byłoby, gdyby Myślenice miały lodowisko gdzie wszyscy mogliby jeździć i przebywać ze znajomymi. W tym roku moje marzenie się spełniło. W Myślenicach otwarli lodowisko!!!!!!

Być profesjonalnym łyżwiarzem to coś wspaniałego, ale wymaga dużo zdolności i talentu. Przy takim sporcie na pewno nie można być leniuchem.

Kto wie może kiedyś w naszym mieście wielu myśleniczian odkryje swój prawdziwy talent, którym będą łyżwy.

Mam nadzieję, że lodowisko spisie się na medal i wszyscy będą lubili na nim przebywać .

Wielki brawa należą się organizatorom tego pomysłu i oczywiście twórcom lodowiska. W imieniu Gimnazjum nr 1 w Myślenicach serdecznie dziękujemy wszystkim w to zaangażowanym.

Opracowała: IZABELA LENART